

Maranatha Mare

Februari 2014

Jaargang 41 No 1

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Ik gun je ...

Ik gun je elke dag een engel,
die voor je zorgt wanneer het niet
zal gaan zoals je graag zou willen
en je geen enkel lichtpunt ziet.

Ik gun je zonnige gedachten
dat iets verzachten van je strijd,
gestreden in de lange nachten
van bange zorg en eenzaamheid.

Ik gun je alle mooie dingen,
dat ieder mens zo dolgraag wil
en dat je in de trieste dagen
toch even blij kunt zijn en stil.
Ik gun je dat een golf van warmte
vanuit mijn hart in't jouw stroomt
en dat er wonderen gebeuren,
zoals ze alleen maar droomt.

Ik gun je elke dag een engel
die steeds tot helpen is bereid,
een engel met een hart vol liefde,
die met je strijdt en met je lijdt.
Ik gun je dat vanuit de hoge
een stille kracht jouw pijnen stilt
en dat je zegt: 'Ik ben vandaag weer
als door een wonder opgetild!'

overgenomen uit "Gods zegen toegewenst – Gedichten vol beloften" – Frits Deubel

Ziel

De Duitse mysticus, filosoof en theoloog, Meister Eckhart (1260-1327), schreef:

Toen God de ziel schiep, greep God in zichzelf en maakte de ziel naar Gods beeld. God is de ziel van de ziel.

Omdat we gemaakt zijn naar Gods beeld, naar "Gods ziel", kunnen we God navolgen. Maar wat is de ziel? De Nederlandse dichter-theoloog, Huub Oosterhuis noemt die "een onzichtbare, onmeetbare, onstoffelijke kracht in ons, bron van harstochten, dromen, angst, verlangen, vitaliteit. Dat ik lach en huil, zing, vecht, hoop en bewonder, dat is mijn ziel-in-mij."

Nederlands en Afrikaans zijn afstammelingen van Sanskrit, een hele oude Indo-Germaanse taal. Het woord "ziel" is verwant aan een Sanskrit-woord dat "ontstuimige beweging" betekende, zoals een ontstuimige zee.

De ziel is onze innerlijk ruimte, eigen aan ons, uniek. Die kan *wijd en ruim* zijn of *verengen* tot een gevangenis. Ziel is beide stilte én ontstuimige beweging, de hoogte en de diepte in ons.

Als een ander deze ruimte binnenkomt ervaren we zielsverwantschap, vinden we in die persoon "a soul mate". Onze ziel kunnen we delen, geven, maar nooit verloochenen, verspelen of verliezen. De ziel is de totaliteit van je mens-zijn. Schade lijden aan de ziel betekent dat je met jezelf nergens naar toe kunt, niemand kan bereiken, je ziel niet kunt geven.

Mijn ziel-in-mij is een innerlijke ruimte vol van kostbaarheden en zere plekken, vol van stilte en ontstuimigheid, redelijkheid en onredelijkheid. Soms voelt het te veel, maar daarmee, met deze veelheid, verbinden we ons met anderen. Van de eigen ziel leert men anderen te begrijpen en kunnen mensen bevrijdend met en voor elkaar leven in deze wereld. Houden we onze ziel voor onszelf, dan redden we het niet. Dan leven we in isolatie, in plaats van een mens temidden van mensen. Leven in elkaars nabijheid en naar elkaar toe, is onze bestemming als mensen.

Dit is Jezus volgen.

Dit is "zielenheil".

Yolanda Dreyer

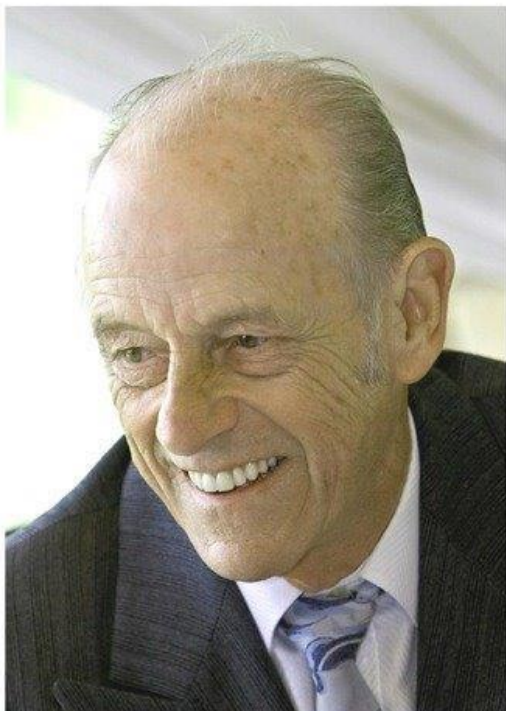
Verantwoording:

Huub Oosterhuis 2006, Deze geboren vreemdeling: Honderd preken beschouwingen brieven, pp 139-141. De Prom.

Gemeentenieuws

De zoon van Juliette Vocking, Sebastiaan Vocking is op 2 januari overleden in een motor ongeluk in Johannesburg, hij was 34 jaar oud. Juliette en haar dochter Marjolein zijn een week uit Nederland hier geweest om alle zaken te regelen. De dankdienst voor Sebastiaan heeft op 9 januari plaatsgevonden in Fourways Gardens. Wij dragen Juliette en Marjolein en familie in onze gedachten en gebeden op.

Jolanda Grobler-Letterie was er begin december slecht aan toe en moest weer naar het ziekenhuis om vas te stellen wat er aan de hand was. Uiteindelijk zijn de dokters er achter gekomen dat zij allergisch was voor haar medicijnen, en met andere medicijnen gaat het nu 200% beter met Jolanda. Op 30 december was het een jaar geleden dat zij haar nieuwe lever kreeg en gaat het steeds beter met Jolanda. Zij hoeft pas over 6 maanden weer voor controle te komen. Proficiat Jolanda!

*"De liefde bedekt alles;
zij gelooft alles; zij hoopt alles;
zij verdraagt alles"*

Met veel verdriet delen wij u mee dat na een kort ziek zijn is overleden
mijn lieve man, onze vader, opa en zwager

Jacob Smit
- Jaap -

Bijna 60 jaar gelukkig getrouwd met Julia

Maarsse
12 december 1928

Dalen
5 januari 2014

Burg. Fonteinstraat 31
7751 CB Dalen

Julia Smit-Godlieb
Ron en Marina
Reinhardt, Quintin, Marcel
Paul en Denise
Katya, Chloe, Jesse

De dankdienst voor zijn leven wordt gehouden op dinsdag 14 januari
om 13.30 uur in de Ned. Herv. kerk, Hoofdstraat 25 te Dalen.
Als u van hem afscheid wilt nemen, wordt u vanaf 13.00 uur in de kerk verwacht.
Na de dienst is er gelegenheid tot condoleren in de aula bij de kerk.

De crematie zal in stilte plaatsvinden.

Op zondag ochtend 5 januari om 6:40 is dhr Jaap Smit overleden. Hij is vrijdag middag 3 januari opgenomen in het ziekenhuis met een zware longontsteking en is sindsdien niet meer bij bewustzijn geweest. Zijn zoon Paul Smit is vrijdag avond naar NL afgereisd en heeft zijn vader nog gezien. Wij dragen Julia, Ron en Marina, Paul en Denise en alle kleinkinderen op in onze gedachten en gebeden.

Hier volgt een korte herinnering aan oom Jaap van kleindochter Katya Smith:

Good morning Smit family,

By the time you read this Oupa Jaap/Pappa/'Kaas Broodje' may or may not be laid to rest already... I'm sure you guys are all running around, sorting out stuff and feeling big feelings so I will keep it brief.

Our hearts go out to you all. It is good that such an amazing man's life be celebrated and remembered, but it is doubtless hard for you all left behind. Though we had only known Oupa a few years compared to you, when we heard the news the 'Smit/h clan' felt like a light had gone out of this world. In our own small way, I want you to know that we share in your loss and we are all 100% in Holland with you in spirit.

They say that everyone has a chance to impact someone else in their time on this earth. It has been roughly a decade since we three Smit/h girls met the two joking, warm-hearted, white-haired people whose fault it was that Paul had come into the world. We came to love the gentle, soft-spoken-yet-witty firecracker that was Jaap Smit and realised to our delight that we shared a passion for important things like family time, South Africa and carbohydrates and listened incredulously when Paul told stories of how when Pappa closed a tap in the house when the Smit boys were growing up, no one else could open it afterwards except him. We never had a strong, dependable father figure growing up and Oupa gave us the precious opportunity to see what that looked like. Truly, I see a bit of him in all of you – and that is a huge compliment.

We are praying for you, sending love across the Indian ocean to you, and commemorating a truly remarkable person with you today. To kaasbroodjes, and to Jaap Smit.

All my love,

Katya Smit/h

In de December Mare melde wij dat Bert van Ommen op vrijdag 22 november rustig heengegaan was in zijn slaap. Zijn uitvaartdienst vindt plaats in de Maranatha Kerk op woensdag 27 november, geleid door Ds Yolanda.

Hier volgt de eulogie zoals voorgelezen door zijn dochter:

Thank you for joining us this morning, as we remember Bert - husband of Willy, Father to Marjo and to me, Father-in-Law to Ian and to Alan, beloved Oops to Karen, Jeremy and Phillipa, and friend and colleague to many.

It's appropriate that we celebrate his life here in the Maranatha Kerk. He helped to build this church, many years ago. I remember him up on the roof, fastening down tiles. It has been his, and Mothers' spiritual home ever since.

Father's was a long and colourful life:

A childhood spent in Indonesia, with all the freedom that came with life in the Tropics. School was a seemingly minor irritation in a day that would typically be filled with swimming, running barefoot, climbing coconut trees and getting up to every boy's trick in the book. Together with his parents and three siblings, he was surrounded by a collection of four footers, ranging from dogs and cats to goats and any other animal that would happen to pass by and want to stay. He always told the story of his Mother instructing him to substantially reduce the size of his pigeon flock which was driving her mad. If for whatever reason he did not heed this instruction, dinner that evening was pigeon pie.

Then came the War years and the carefree and happy days came to an abrupt end. Imprisoned by the Japanese, Father gave them a good run for their money, outwitting them at every turn. He was proud to call himself a smuggler; bartering with the locals outside the camp for everything from cigarettes to bags of rice, which would then be carried through a bamboo forest back to the camp. An enormous adventure for an invincible teenager. No doubt, his experience of bartering set him up for life in the business world.

In spite of all the hardship that those four years brought with them, Father never bore any grudges towards his captors. In fact, he happily did business in Japan for years afterwards. He truly was a man who could forgive and forget.

And then back to Holland after the War to complete what had at best been a very fragmented education. This was a huge adjustment, and one he was never able to make. He never did get used to the grey weather, the cold, wearing shoes..... He never got used to the claustrophobia that living in a city in a small country brought with it.

But then he met, and married, Mother. Four years his senior, a qualified pharmacist, she was, in his words, far more clever than he was.

A promise of a job followed, and so back to Djakarta he went with his 'new' wife and this was where Marjo and I were born. Many years later, in fact on the day that one of us was turning forty, he happened to be in a taxi in Djakarta, heading for the airport. He asked the taxi driver to detour to the hospital where we were born, spent a few moments in contemplation, and then moved on.

But politics and the uncertainty that a change of guard always brings with it, resulted, some years later, in one last move. To South Africa.

We've spent time over these past few days, remembering the things that were typical of our Father and Oops. The things that made us laugh...

Generous to a fault, he was forever dishing out his home-made sambal - generally known to us as strawberry jam. When some of the younger generation have appeared in elegant off-the-shoulder dresses or in inelegant designer jeans when the fashion was

one of rips and tears, he was always quick to offer to pay for the other sleeve, or negotiate with the parent in question for an increase in the monthly allowance.

For many years, Father and Mother held annual fund-raising lunches for the church, at their Bryanston home, with Father doing all the cooking, while Mother did everything else. Father absolutely loved cooking Indonesian dishes – from Nasi Goreng to Bami to a full rijsttafel; so many people loved his food! How well we remember the aroma of spices which so often filled the house.

Father's love of the bush and his sound knowledge of the birds and the beasts, stayed with him to the end. He loved the National Geographic Channel, as he had loved endless holidays in the Kruger Park, the walking trails he did for so long, and latterly the peaceful tranquillity of their Ngwenya timeshare.

But whilst he could sell a fridge to an Eskimo his ability to count was sometimes questionable. A herd of 200 buffalo spotted at a waterhole in the morning could easily grow to 2,000 by the end of the day ...

Likewise, the pigeons at The Manor who waited patiently on the rooftops around the front door each morning until he appeared with copious cups of birdseed. Sometimes he would tell us he had counted a hundred. Sometimes there were many more. Whatever their numbers, to this day they remain the fattest birdies in Morningside.

Retirement was never a word in Father's vocabulary. At an age when most people would have been considering taking things easy, he started his own business. He loved the business trips to the East maintaining and developing relationships with his Principals. From the messages which we have received from abroad it is comforting to know that they are remembering him today. Even when he was long past putting in a days' work, he would make regular forays into his office. In fact, one of his last conversations with Across, his driver, included an arrangement to be taken to the office 'on Monday'. Fortunately an assurance that his company was making money hand-over-fist was sufficient to set his mind at rest and keep him quietly at home.

We remember too his ability to tell stories of wartime adventures. Stories from his working life. Stories about his experiences in the Kruger; he was, after all, together with Alan and Ian, chased by a very angry elephant.

This past year of ill health has been an enormous struggle for a man who had experienced extraordinary good health for most of his 85 years. Yet he never complained, took each hospital visit in his stride and was never anything other than "fit - just like Johnny Walker" when you asked him how he was feeling.

Our nurses will tell you that when his memory failed him so that he needed to ask about what day of the week it was, he would stand quietly and digest this new bit of information, and always respond with a shake of the head and the little phrase "O my maggies..."

*But now the days of the week don't matter anymore. There is no more confusion. More than anything, there is no more pain. He has left us with a lifetime of stories and endless memories. For all of this we are hugely grateful.
He rests in peace.*

De volgende brief is een bedankje aan alle gemeenteleden die bijgedragen hebben voor the Cradle of Hope.

DATE: 13/01/2014

Dear Diana Kruger,
Thank you so much for supporting THE CRADLE OF HOPE. We are sincerely grateful for your assistance. Thank you for caring!
We do not receive any subsidies or grants from the Government or the LOTTO and survive wholly on donations received from individuals and corporates, as well as our own fundraising events. We assure you that your support will positively improve the lives of many women and children that find themselves in desperate situations. Please know that your effort has made it easier for us, at grass roots level, to better the quality of life of disadvantaged women and children. We truly appreciate your unselfish and caring gesture.

CRADLE blessings

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. van Brakel'. The signature is written in a cursive, flowing style.

THE CRADLE OF HOPE

Dutch Winter Faire

Ja, het gebeurt weer! De Dutch Winter Faire zal dit jaar gehouden worden op zaterdag 5 juli 2014. Wij hopen dat de Faire dit jaar nog groter en beter zal zijn als de bijzonder succesvolle 2013 markt. Begin het maar al vast door te zeggen aan uw kennissen en familie.

Natuurlijk hebben wij weer uw hulp nodig. Laat ons aub weten als uw mee wil helpen met het organiseren of op de dag mee wil werken. Wij hebben weer prijzen nodig voor de rad van avontuur en kinder spelletjes. Ook spullen voor de classics and collectables en de handwerk stal zijn nodig. Als uw iets heb kunt uw het in de consistorie laten. De Faire wordt dit jaar georganiseerd door Ingrid Janbroers, Charlotte Reinten, Ferdi van der Kuil, Gerard en Lientjie Welling en Nicolette van den Eijkel. Graag horen wij van u!

Hieronder volgt de integrale tekst van de kersttoespraak van koning Willem-Alexander die is uitgezonden op 25 december 2013.

'In de gejaagdheid van het dagelijks leven, vaak gericht op het hier en nu, is Kerstmis een rustpunt; een moment voor bezinning op ons bestaan en op onze relatie met anderen, dichtbij en verder weg.

Juist met Kerst, toch het feest van het licht, worden we herinnerd aan persoonlijk verlies en verdriet. Wie een dierbare heeft verloren, voelt in deze dagen de pijn extra scherp.

Het besef opgenomen te zijn in een groter verband van familie en vrienden, kan troost en kracht geven. Hun steun, vaak in stilte en op de achtergrond, stemt tot dankbaarheid.

Zo ook stonden Prinses Margriet en Mr. Pieter van Vollenhoven mijn moeder gedurende drieëndertig jaar bij. Mijn oom en tante hebben zich naast hun eigen werkzaamheden met verve ingezet ten dienste van haar Koningschap, in lichte en donkere perioden. Zij verdienen een bijzonder woord van dank.

In het jaar dat achter ons ligt, is een sterk beroep gedaan op de veerkracht en het doorzettingsvermogen van grote groepen Nederlanders. Veel mensen maken zich zorgen over hun werk en hun inkomen. Zij voelen zich afhankelijk van maatschappelijke krachten waarop zij geen greep hebben.

Wie zijn baan of bedrijf verliest, geen baan kan vinden of niet meer kan werken, raakt meer kwijt dan alleen financiële zekerheid. Ons werk maakt ook deel uit van wie we zijn. Het bepaalt mede het beeld dat mensen van zichzelf en van hun plaats in de samenleving en de wereld hebben. Werk hebben heeft invloed op de sociale contacten en het gevoel te worden gewaardeerd. De behoefte aan erkenning en begrip verbindt ons mensen, niet alleen met Kerst, maar het hele jaar door.

Wezenlijk in ons leven zijn onze relaties met anderen, in de eerste plaats de mensen dichtbij: de leden van het gezin, de familie, vrienden en collega's op het werk. "Mensen zijn mensen door andere mensen", luidt een Afrikaans spreekwoord. Vanuit die beleving zoeken velen met Kerst het gezelschap van degenen die hun lief zijn. Maar die mogelijkheid is er niet voor iedereen.

Honderdduizenden Nederlanders zijn vandaag niet thuis om het feest mee te vieren. Zij dienen de publieke zaak, in ziekenhuizen en instellingen, bij nutsbedrijven, in vervoer en transport, bij de politie, of verder weg, op zee of in verre landen, werkend aan vrede en veiligheid. Zij allen verdienen onze steun.

Honderdduizenden Nederlanders brengen Kerstmis alleen door. Dat kan heel goed een positieve, eigen keuze zijn. 'Alleen' is immers niet hetzelfde als 'eenzaam'. Voor velen is de afzondering echter niet vrijwillig. Hetzij omdat ze geen directe verwanten meer

hebben. Hetzij omdat contacten zijn weggevallen. Zij zijn op zichzelf teruggeworpen en wachten vaak op een uitgestoken hand of een luisterend oor.

Hoezeer mensen ook in een isolement kunnen leven, diep van binnen blijft de hoop op waardering en contact levend. Die hoop dooft nooit.

Kerstmis is het feest van de verwachting van 'vrede op aarde, in de mensen een welbehagen'.

Het zingen van die regels als uiting van een persoonlijk geloof, kan tegelijkertijd een gevoel van ongemak geven.

De wereld is zo groot.

De problemen zijn zo wijdvertakt.

Belangen zijn zo tegengesteld. En het leed dat mensen treft is vaak huiveringwekkend. Natuurgeweld slaat gemeenschappen uiteen. We zien beelden van mensen in geïmproviseerde opvangkampen, op de vlucht voor honger en terreur. We horen woorden van haat die van generatie op generatie worden doorgegeven, waardoor verzoenende geluiden van goedwillenden geen kans lijken te krijgen.

Het grote geheel lijkt zich aan onze invloed te onttrekken.

Dat kan een gevoel van machteloosheid oproepen.

En toch...

En toch is 'Vrede op aarde' meer dan een onbereikbaar ideaal. Meer dan een ster aan de hemel.

Vrede op aarde begint heel dichtbij. Thuis. In de straat. In de buurt. Op de club. In eigen dorp of stad.

Ieder kan - op zijn of haar eigen manier - aan die vrede bijdragen door verbindingen te zoeken. Dat vraagt soms een beetje moed en zelfoverwinning. Soms moet weerstand worden overwonnen. Maar het overwinnen van weerstanden geeft meer voldoening dan willoos en doelloos meedrijven met de stroom.

Het afgelopen jaar, maar ook in de jaren daarvoor, hebben mijn vrouw en ik het voorrecht gehad veel mensen te ontmoeten die daadwerkelijk de verbinding zoeken met anderen. Mantelzorgers en vrijwilligers. Gastouders die hun huis openstellen voor kinderen die in de knel zitten. Buddy's die zich bekommeren om mensen met een ernstige ziekte. Innovatieve ondernemers die een sterke maatschappelijke verantwoordelijkheid voelen en daarnaar handelen. Buurtbewoners die niet afwachten, maar samen naar oplossingen zoeken bij het verbeteren van hun woonomgeving. En ook: artsen, hulpverleners, ontwikkelingswerkers en militairen die ver van huis, onder de zwaarste omstandigheden, concreet trachten het leed van anderen enigszins te verzachten.

Zij allen zoeken de verbinding, vanuit hun persoonlijke overtuiging dat een betere toekomst mogelijk is.

Daarin ligt voor veel mensen de inspiratie van het Kerstverhaal, dat van generatie op generatie wordt doorverteld. Met het Kind in de kribbe herleeft de hoop op een nieuw begin. De tijding van Kerstmis is een boodschap van hoop en van licht in de donkerste dagen: het leven doet ertoe; wij samen doen ertoe. Onafhankelijk van geloof of levensovertuiging voelen mensen zich door die boodschap aangesproken.

Door verbindingen aan te gaan kunnen mensen samen een kracht ontwikkelen die bergen kan verzetten. Iets van die gezamenlijke kracht werd voelbaar op 30 april van dit jaar. Voor velen, en ook voor mij, was dat een onvergetelijke ervaring. In die geest mogen we het jaar dat voor ons ligt met vertrouwen tegemoet zien. Er is veel en mooi werk te doen.

Ik wens u allen - waar u zich ook bevindt en hoe uw persoonlijke omstandigheden ook zijn - een gezegend Kerstfeest.'

<http://www.ad.nl/ad/nl/1012/Nederland/article/detail/3567824/2013/12/25/Volledige-tekst-kersttoespraak-koning-Willem-Alexander.dhtml>

Dienstrooster Februar 2014

	2 februari	9 februari Koffiedrinken	16 februari Avondmaal	23 februari
1	H Kettner	I Tanzer	F vd Kuil	N vd Eijkel
2	T van Wyk	KJ Leeuw	J Smit	E de Jong
3	R Boer	M Letterie	W Strydom	J de Jong
4	J de Jong	W Strydom	H Kettner	N Knoester
5	K Strydom	I Pol	S Steen	A Knoester
6			M Letterie	
7			D Kruger	
Begroeting	M Letterie	W Kruger	P Reinten	M Letterie
Bloemen	R Spoon	N van Driel	S Steen	M van Zee
Koffie		K Strydom M van Zee		

Agenda Februarie 2014

Zondag 2	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Eredienstkommissie Vergadering
Maandag 3	10h00	Bijbelstudie – Ouderen in Noorde Details Vic Vernede 073 700 9610
Dinsdag 4	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 9	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 11	9h00 - 13h00	Kerkkantoor
Donderdag 13	17h30	FINCOM
Zondag 16	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Avondmaal
Dinsdag 18	9h00 - 13h00	Kerkkantoor
Donderdag 20	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noorde - Rieneke 011 704 3602
Zondag 23	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Kerkeradsvergadering
Dinsdag 25	9h00 - 13h00	Kerkkantoor

Verjaardagen Februari 2014

Willy van Ommen	zaterdag 1	011 783 7871
Christine Schmidt	zaterdag 1	
Margreet Gaymans	zondag 2	011 608 2088
Janny Pol	maandag 3	011 973 1223
Jurgens Bekker	dinsdag 4	011 622 5472
Wilma de Jong	woensdag 5	011 453 8928
Hetty Venter	vrijdag 7	011 867 1189
Wessel Reintjes	woensdag 12	011 828 5236
Ina Voorneveld	zaterdag 15	
Maaike vd Toorn	zondag 16	011 827 5822
Emmy Reinten	dinsdag18	011 679 1434
Gina Bianchi	zondag 23	011 948 9413
Matthias Boer	maandag 24	011 704 1840
Charleen Strydom	woensdag 26	011 436 0210
Leon Venter	woensdag 26	011 867 1189
Catharina de Wee	woensdag 26	011 435 5943
Nellie Gentenaar	donderdag 27	072 203 1460
Stefan Smit	vrijdag 28	072 666 7902
Emma Schutte	zaterdag 29/1 maart	084 713 7725

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za